

HỒ CHÍ MINH, MỘT GIÁN ĐIỆP HOÀN HẢO - KỲ 10

- Huỳnh Tâm -

"...Đất nước Việt Nam trải qua sự cai trị của đảng Hồ, đã 74 năm (1940-2014), ai cũng có thể thấy được rằng: Cơ chế nhà nước Cộng sản độc trị, đất nước không có dân chủ, nhân quyền, tự do ngôn luận, báo chí, xã hội dân sự và tín ngưỡng, từ khi có Hồ Chí Minh cho đến nay, thử hỏi đất nước Việt Nam đã có nhân quyền chưa, bởi công chúng không có quyền giám sát đảng, không được nêu lên ý kiến xây dựng chính phủ, nhà nước hay quan chức, nếu dân đứng vào là ở tù. Đảng "Bác" được quyền đi ngoài vòng pháp luật, không theo quy định nào, hành động tùy tiện, không chấp nhận những lời phản biện của người dân và không bị một trừng phạt nào trước pháp luật, quan chức đảng nhà nước cộng sản có quyền trảm trước tấu sau, nói chung đảng cộng sản chỉ đem lại cho dân tộc này, tràn trề bất hạnh và thảm họa mất chủ quyền!..."

☐ ☐ ☐

CHAO ÔI! "CHA GIÀ DÂN TỘC" ĐỘC THÂN (国父胡志明无妻).

Nam-Nữ trưởng thành tình yêu lớn mạnh, một khi biết tìm đến hạnh phúc, lập phối hợp tình chồng vợ, nó thuộc về cuộc sống văn hóa tự nhiên của con người. Trên thế gian này đã là vậy, không có vấn đề gì bàn luận thêm, bởi tất cả người Nam-Nữ là của trời cho, vốn sống hoàn hảo sự thực từ cổ đến kim không thay đổi.

Chỉ có đảng và "Bác" mới "dị tục" về hôn nhân! Đảng kiểm soát hoàn toàn hạnh phúc của mỗi cá nhân, gọi là bao cấp toàn diện, vì mục đích chính trị mà đánh mất nhân ái, đạo đức của con

người, nặng nề, xấu xa xu hướng ca tụng lãnh tụ, tôn sùng chủ nghĩa cá nhân còn hơn cả "thần thánh", tất nhiên cộng sản không giống ai, một thứ man trá, bản bụng, cho nên mọi việc sinh hoạt đời thường của nhân dân "nhà nước quản lý", muốn thoát ý hệ cộng sản phải dứt khoát. [1]

Trung Cộng tiến hành chiến lược thôn tính Việt Nam, mượn con đường phụ nữ và mạng lưới tình báo Hoa Nam hỗ trợ, dưới sự lãnh đạo của nhóm bí mật Long Đàm (龙潭). Sở tay bà Lâm Y Lan, ghi chú:

Năm 1939. Quân ủy Trung ương Trung Cộng (CPC), bí mật đề cử Hồ Quang (胡光) tham gia hoạt động Đảng Cộng sản ở nước ngoài, gọi tắt (Đông Dương). Cùng năm, nhóm tình báo Long Đàm (龙潭), bí mật tung ra con người Hồ Quang (胡光), một tiểu sử mới trùng hợp với Nguyễn Tất Thành bị bắt giữ bởi chính quyền Anh, và đã chết tại Hồng Kông vào năm 1933. Long Đàm dựng lên một Nguyễn Ái Quốc hoàn toàn mới, bắt đầu tráo đổi Hồ Quang, đến Hồ Tập Chương và cuối cùng sử dụng cái tên Hồ Chí Minh đi vào lịch sử Trung Cộng. Trên danh nghĩa một phóng viên của báo đảng Cộng sản Trung Quốc.

Đầu năm 1940. Hồ Chí Minh cùng nhóm tình báo Long Đàm (龙潭) đến Việt Nam để điều nghiên tình hình Việt Nam và thiết lập những căn cứ chiến lược, gần biên giới bên này khu tự trị người dân tộc "Choong" Quảng Tây, Vân Nam, Quảng Đông và các tỉnh Quý Châu. Phía Bắc của núi Pắc Bó bên kia tỉnh Cao Bằng. [2]

Tháng 8/1940. Hồ Chí Minh trở về Quảng Tây, theo chỉ thị của Trung Cộng đi Liễu Châu liên lạc các tướng của Quốc Dân Đảng Chương Khôi (章魁), Tiêu Văn (萧文) vào giai đoạn chống Nhật. Trung Cộng phải hợp tác lần thứ hai với Quốc Dân Đảng, do đó, tướng Tiêu Văn (萧文) cùng các tổ chức cách mạng khác nhau tại Việt Nam hợp tác với Liên minh Cách mạng Việt Nam (Việt Nam Cách Mạng Đồng Minh Hội) của Hồ Quang, nhân dịp liên minh trá hình này cùng Quốc Dân Đảng Việt Nam mở thêm liên hệ và tuyên truyền Cộng sản đến với nhân dân Việt Nam. Một liên minh mà khác mục đích chống Nhật Bản, cho nên có những mâu thuẫn lớn và nhằm lẫn về mặt tổ chức. Sau đó Quốc Dân Đảng Việt Nam phản đối mạnh mẽ đường lối chính trị cực đoan của Việt Minh. Từ đó đồng minh Quốc-Cộng không còn chung sống, đường ai nấy đi, Quốc Dân Đảng Việt Nam và Việt Minh chỉ còn duy nhất một lời "hứa hẹn tiêu diệt lẫn nhau".

Việt Minh, sử dụng lời hứa hẹn trên với Quốc Dân Đảng, sau đó áp dụng tiêu diệt nhân dân Việt Nam, và phương pháp trị quốc hàng đầu của đảng cộng sản, bằng trí tuệ dối trá không từ mọi việc, chỉ tiêu duy nhất lừa đảo thật hay, độc quyền đại sự phá nát quốc gia, che khuất hành động tội bại của lãnh tụ và đảng, như những khuyết tật khó trị của "Hồ Chí Minh, thằng chó cái phụ nữ hay thằng điểm đàn bà". Lời này của Mao Trạch Đông (胡志明的男孩婊子女子).

Thế mà đảng "Bác" tự hào "Hồ Chí Minh quốc phụ độc thân" (国父胡志明无妻), chẳng qua mục

đích mưu đồ cướp nước, thực hiện chính sách ngu dân, đưa dân tộc Việt Nam vào đại lộ mù quáng, trung thành tuyệt đối với "Bác", trao thân suốt đời, cống hiến cho đảng. Đảng là thiên đường thủ đoạn, dối trá của đảng "Bác". Nhồi nhét, tẩy não thiếu nhi, thanh niên, sinh viên, những tín đồ cộng sản vô tổ quốc, và những lòng tin mê muội thiên đảng cộng sản, cho đến ngày nay chính "Bác" cũng chỉ đến cõi thiên binh. Tất cả đều qua chương trình giáo dục học đường, mượn sách giáo khoa, địa lý, tuyên truyền lịch sử đảng, như "Những mẩu chuyện về đời hoạt động của Hồ chủ tịch", của "Bác" dưới bút hiệu Trần Dân Tiên (陈民先- Trần Trung Quốc), hay cuốn sách "Vừa đi đường vừa kể chuyện" (边走边说), tự truyện của "Bác" dưới bút hiệu T. Lan, và thê thảm hơn tập thơ "Nhật ký trong tù" của một tên vô danh tại đất Hán, thủ phạm Hoa Nam sang đoạt tập thơ, chuyển qua tay "Bác" trở thành "Hò" cuỗm, thế là "Bác" đảng ta tự tay nhận đại của mình! Nhân dân Việt Nam chỉ học được những "vô tình ca" là một sách lược tuyên truyền tụng kinh "Hồ Chí Minh sống cho đất nước và nhân dân, vì cách mạng không lấy vợ". Hy vọng đảng "Bác" phát hành sách giáo khoa tuyên truyền những cuộc hôn nhân, bỉ ổi nhất, và gia đạo vợ-con của "Bác" tuyệt vời!

南部各州的脸分析 4, 胡志明, 中国国家游泳死很多人选择一个或两个是铁的, 稳定的需求越南. 文件: 黄心.
(Hoa Nam phân tích 4 khuôn mặt Hồ Chí Minh, Trung Cộng Quốc khai tử nhiều Hồ để chọn một hay hai xuất sắc, theo nhu cầu ổn định VN. Tư liệu: Huỳnh Tâm).

Hồ Chí Minh ngày trang góa vợ, "thề rằng không bao giờ biết đến phụ nữ".

Lạ chưa, Hoa Nam bày ra tư tưởng Hồ Chí Minh góa vợ, tuyên truyền vào lòng dân sắc súa mùi

hiền triết, đạo đức hơn cả Chúa-Phật cũng không bằng, thực chất họ Hồ sống được nhờ "huyền thoại", xây dựng trên trục "trừu tượng" không cơ sở của Trung Cộng. Do nguyên nhân trên, người ta bắt đầu thăm dò, tìm hiểu, nghiên cứu tiểu sử gia đạo của kẻ "thần thánh" thì ra thân phận Hồ Chí Minh chẳng có gì mà lại quá vô duyên. Không khác nào một cây "kem que", thiếu hấp dẫn khi ra ngoài ánh sáng, nó sẽ chảy hết nước còn lại tro trọi que tre, do vậy hình ảnh của Hồ Chí Minh sẽ bị rệu rã vào thời kỳ người dân Việt Nam tiến bộ.

Đảng cộng sản về với chân dung Hồ Chí Minh quá đáng, đến độ ngày nay nhân dân Việt Nam, thấy đảng và "Bác" là phải ón lạnh. Chú ý nhất tình tiết của Hồ, một con người sinh lý bình thường tự nhiên không có vợ, vô lý, một dấu hỏi trung thực, vì đâu "Bác" hóa thành nhân vật đặc tính bí ẩn?

Khi đó, Hồ Chí Minh hoạt động những gì trong cuộc sống tại Trung Quốc hay sau khi cướp chính quyền tại Việt Nam, đã có những lê thê biết bao nhiêu đời vợ. Theo Hoa Nam thu thập được cho rằng: "Hồ Chí Minh chính thức có vài đời vợ, và không làm sao tính cho hết người yêu của ông ta" (胡志明市有四个正式妻子, 以及一些其他的情人). [2]

"Bác Hồ" để lại tư tưởng ân ái phụ nữ". ("胡叔" 女性认为性生活)

Những tư liệu nói về "Hồ" rất nhiều nhưng lại hiếm hoi về sự thật về con người Hồ Chí Minh, đôi khi gặp được một tư liệu khó tin nhưng lại là sự thật bởi qua nhiều khảo chứng của Hoa Nam và nhiều tác giả cho rằng Hồ Chí Minh đổi vợ như thể doanh nhân biết cách chọn lựa lấy hai dự án cho tương lai rục rở "môi hở răng lạnh" (唇裂齿寒) và "Hồ quốc phụ VN" (胡国父共产党 VN).

Chúng tôi xin giới thiệu cuốn sách "Điểm đỉnh The Zenith" của tác giả Đoàn Châu Hồng (段珠红), một sử gia bất đồng chính kiến Trung Quốc đang lưu vong tại Pháp. Đồng mạo muội xin mời đảng viên cộng sản hãy đọc tác phẩm này rất hay và quá tuyệt.

Theo nội dung "Điểm đỉnh The Zenith" tác giả giới thiệu đời thực của "Bác", và phân khúc từng đoạn văn màu đỏ, bao gồm cả việc không bình thường của "Hồ Chí Minh, dùng kim tiêm thuốc độc, ám sát tình nhân!". Nội dung còn tiết lộ "long trời lở đất", "Bác Hồ" có lần hiếp dâm một em bé bốn (4) tuổi, tên là Tuyền (璇), và ăn ở người phụ nữ khác đã hạ sinh cho Hồ hai đứa con.

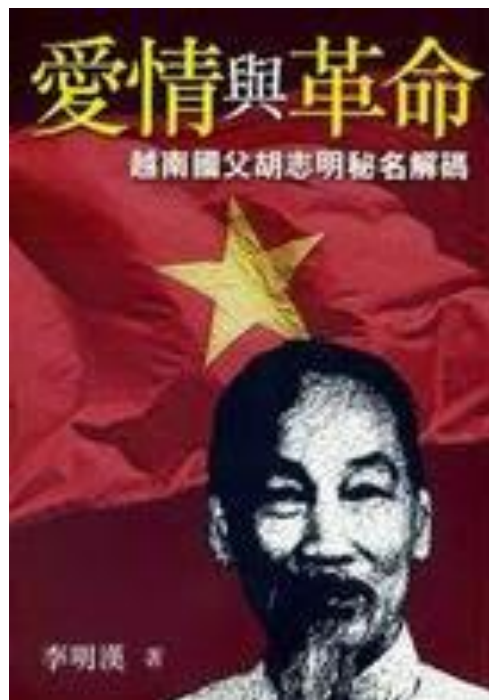
Đương nhiên nội bộ đảng, BCT/Trung Ương lo lắng, sợ chuyện tình đời của "Bác", phá vỡ trái tim của vị "thần thánh Hồ Chí Minh", sẽ kéo theo hình ảnh "cá mè một lứa" gồm Trung Cộng và Quốc tế Cộng sản đồng xấu hổ vô biên. Mao Trạch Đông cảnh giác Hồ Quang và lên án "chính Hồ thủ phạm ám sát cô Tuyền" (主犯谋杀了她的何璇), cảnh cáo Hồ hãy dừng tay lại và lập gia đình bình thường như mọi người. Chính vì vậy mà Hồ Chí Minh có mặt tại Việt Nam. Hoa Nam lấy sự cố này, chọn thời điểm tháng 8, cướp chính quyền như thể tiêm vào tĩnh mạch của Hồ Chí Minh một

tác động sống, gọi là ngày độc lập, thực hiện cuộc biểu tình im lặng so với thực tế mà Việt Cộng tuyên truyền.

Đoàn Châu Hồng (段珠红) còn phân khúc trong cuốn sách chỉ ra tội ác của Hồ Chí Minh lấy quyết định ám sát "Nông Thị Xuân" để tránh tiếp xúc với tiểu sử "Hồ thần thánh". Sau đó đảng cố tình sắp xếp một tai nạn xe hơi giết chết "Xuân", cho thấy nội bộ đảng tự nó hỗn loạn. Sau khi "Xuân" chết, mật lệnh không được tiết lộ về vụ này, thời điểm cái chết của "Xuân", được xem nội bộ đảng thực hiện cuộc biểu tình im lặng. [3]

Đoàn Châu Hồng (段珠红) cho biết thêm cuốn sách của mình trải qua mười lăm năm dài (15), kết quả của tham khảo và nghiên cứu.

Chúng tôi xin giới thiệu cuốn sách thứ hai, cũng không kém một trái phá nổ banh đảng "Bác", qua tác phẩm: "Giải mã bí mật tên cha già dân tộc", của tác giả: Lý Minh Hán.

解码名为"父亲国"的秘密文件,作者:李韩明(李明汉).周日出版(香港),2011年10月1

日商品条码:9789881553157,ISBN: 9881553156.文件:黄心.

Tác phẩm "Giải mã bí mật tên cha già dân tộc", của tác giả: Lý Minh Hán (李明汉). Nhà xuất bản Trời (Hồng Kông), ngày 01 tháng 10 năm 2011. Mã vạch sản phẩm: 9789881553157, ISBN: 9881553156.

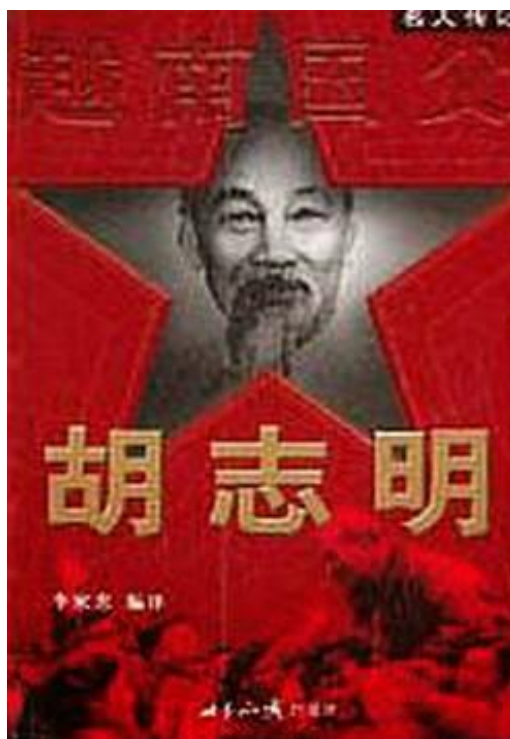
Nguồn: NXB Trời.

Theo nội dung. Sự nghiệp cách mạng của Hồ Chí Minh đã là "huyền thoại", ngày nay người dân Việt Nam cần phải biết về tình yêu và hôn nhân của Hồ, bởi tất cả đều sự thật của một quái vật, nhưng rất ít người biết, bởi đảng và "Bác" đã ý thức điều xấu xa của lãnh tụ cần phải che giấu, trái lại biến hóa nó thành tư tưởng Hồ! Nhất là tình yêu và hôn nhân của "Bác". Đảng "Bác" vận dụng trí tuệ BCT/Trung ương thay đổi tư duy nhằm vận động che giấu thân phận giả trá, hãy biến nó thành chân lý cách mạng độc thân, mới là thần thánh hiện về, điều kiện đó đủ tư cách nói lên

sự chính đáng của "cách mạng tinh khiết" (纯革命者). Và "Bác" cũng đã tuyên bố, rằng: "Tình yêu và cách mạng hai thứ đối lập và rất nhiều sự kiện có liên quan cần bảo vệ chặt chẽ hơn cả bí mật".

Tác giả, chọn tên Hồ Chí Minh để nghiên cứu, giải mã, lý do Hoa Nam tiết lộ nhiều tài liệu, ví dụ, những cuốn sách chi tiết về Hồ Quang, và người vợ đầu tiên cũng có thể người vợ chưa phải đầu tiên, bà Tăng Tuyết Minh ở Quảng Châu. Người ta cho rằng đây là một tình yêu, hôn nhân "cho thì lấy" "tặng thì hưởng", bởi đảng chọn hạnh phúc cho Hồ Quang. Do đó làm giảm tâm lý xác thịt và máu yêu, bởi đảng thực nhân đạo cho Hồ Quang, một tình yêu chưa bao giờ hứa hẹn, cách mạng vô sản, ưu việt là thế đấy, thường tặng cho đồng đảng một "bi ca" (悲歌). Đây là cuốn sách bí mật lần đầu tiên Trung Quốc cho công bố, nói lên sự thật đời sống cá nhân của Hồ Quang. [4]

Tác phẩm thứ ba (Hồ Chí Minh là ai) của tác giả: Lý Gia Trung (李家忠), với nội dung vừa phải nhưng than van rằng: "Bác cay đắng lại mặn mà hơn xưa". Câu này ông Lý Gia Trung cuồn của thi hào Nguyễn Du.

Tác phẩm thứ ba: Hồ Chí Minh là ai, của tác giả: Lý Gia Trung (李家忠) Biên dịch, NXB: Tân Hoa Thư Điển (新华辞典), Xuất bản ngày 10/01/2003. Mã vạch sản phẩm: 9787501221486, ISBN: 7501221480.

Nguồn: NXB: Tân Hoa Thư Điển (新华辞典).

Tác giả, Lý Gia Trung (李家忠) với tư cách một học giả, thái độ khoa học làm việc nghiêm túc chứng nghiệm tư liệu Hồ Chí Minh. Ông nói: Cuốn sách này tập hợp nhiều thông tin lịch sử chính xác, nội dung giá trị và phong phú cũng là một cuốn sách phản ánh về Hồ Chí Minh đã từng dùng thuốc kích dục "Cao Đơn Hoàn Tán" (高完的散射).

Tác giả, Lý Gia Trung (李家忠), nói tiếp: "Tôi hy vọng cuốn sách này sẽ giúp độc giả khắp nơi nắm được sự hiểu biết toàn diện rõ ràng hơn về cuộc đời của Hồ Chí Minh, một đóng góp thực tế của tôi quá khó để mô tả đầy đủ những gì Hồ Chí Minh đã để lại những dấu vết có nhiều suy nghĩ không tỏa sáng như mọi người mong đợi! Hy vọng trái tim Việt Nam sẽ hướng về tương lai khác, vinh quang hơn".

Trái lại bà Lâm Y Lan (林依兰) không viết, nhưng phát biểu về sự thật của chồng bà: "Hồ Chí Minh không phải người Việt Nam" (表面的理由是胡志明说过越南不). Trong cuốn sách nhỏ bí mật nhất của Lâm Y Lan ghi chú: "những người đàn bà khác của Hồ Chí Minh có những ai..." (在胡志明农德孟和母亲的女人谁) và "Hồ đã lãng lúu qua mình những đàn bà bí mật nào" (在胡志明市的女人). Thực ra không ai ở không để ý tìm hiểu hạnh phúc của người khác. Tuy nhiên "Bác" là lãnh tụ thần thánh "cha già dân tộc" bắt buộc tín đồ phải chú ý. "Bác" cũng là một trong những pho sách bí mật của đảng ta, nhân dân cần thảo luận đó cũng là điều tự nhiên tìm định nghĩa của nhiều điều sự thật về "Bác". Nhất là đời tư lãnh tụ cộng sản Việt Nam do Hoa Nam xây tượng bằng bê-tông cốt sắt để cho những "phật tử" trung thành đảng "Bác" muôn năm và tôn vinh "cha già dân tộc". Gần đây tăng bốc "Bác" thêm một phát "quốc phụ dân tộc", đủ làm cơ sở đời sau phê phán "Bác". Nhìn lại, nhân dân Việt Nam ít để ý và tìm hiểu về những tình nhân bí ẩn liên quan sự nghiệp của Hồ Chí Minh. Trong khi đó lịch sử nhân loại ghi rằng: "Anh hùng không qua ải mỹ nhân" (tinh tế biên cương anh hùng đích quá khứ-精细边疆英雄的过去).

Cũng may có nữ điệp viên Lâm Y Lan người vợ "hoành tráng" (可歌可泣) của "Hồ", đặt vấn đề sự thật của "Bác". Cho phép những người như tác giả bài viết này tự do khám phá một lúc đến năm (5) nhân vật bí mật như Nguyễn Tất Thành, Nguyễn Ái Quốc, Hồ Quang, Hồ Tập Chương và Hồ Chí Minh, cũng như điệp viên Lâm Y Lan khẳng định "Năm (5) nhân vật này đều do Hoa Nam tạo ra lý lịch, đã là việc giả như thực, chỉ có Trung Cộng mới bạo phổ như thế, đối với Trung Cộng cái gì là thực-giả khó phân biệt, chính tôi cũng đã nhiều lần bị nhầm lẫn ôm vào lòng Hồ thực Hồ giả". (五 (5) 字符由中国南方创建未能恢复, 因为真正的作者是中国唯一的新润肺这种暴力行为, 对于什么是真正的中国伪别无二致, 在我也有很多次被混淆抱啍啍实际作者).

Hồ Quang thích thú danh hiệu "quốc phụ dân tộc", để rồi, từ chối Tăng Tuyết Minh người vợ thứ nhất mà ông đã chính thức cưới.

Tháng 10 năm 1924. Hồ Quang (胡光) khởi đầu gia nhập hoạt động đoàn Thanh niên Cộng sản, có khả năng chính trị tốt, ông giao thiệp nhiều thành viên Nữ đảng.

Ngày 12 tháng 6 năm 1925. Đặng Dĩnh Siêu đứng ra bao cấp cho Hồ Quang (胡光) kết hôn với Tăng Tuyết Minh (曾雪明), quê quán Hạ Môn (厦门) Quảng Châu (广州).

Ngày 18 tháng 10 năm 1926. Hồ chính thức làm đám cưới với Tăng Tuyết Minh tại nhà hàng Thái Bình Dương (太平洋). Tham dự bữa tiệc gồm có bà Đặng Đình Siêu (邓颖超) vợ Chu Ân Lai, và bà Đặng Tiểu Bình, La Đình (罗廷), Đẳng (等), và Thái Sướng (蔡畅) người chứng hôn.

Ngày 12 tháng 4 năm 1927 tình vợ chồng xung đột, vội vàng chia tay, Hồ Quang ly dị. Lý do: không hài lòng hạnh phúc, từ đó Tăng Tuyết Minh bị quên lãng, (những tài liệu đảng cộng sản VN tuyên truyền ly thân).

腰带本书 "女人胡志明和农德孟的母亲谁" 出版社：东南亚。中国ISSN：社会科学，承办单位广西科学院 东南亚研究所1003 年至2479 年。文件：黄心。 Cuốn sách "Người Đàn Bà của Hồ Chí Minh và Mẹ của Nông Đức Mạnh là ai" Nhà xuất bản: Đông Nam Á. Viện Đông Nam Á Quảng Tây Học viện Khoa học Xã hội, tài trợ: Trung Quốc ISSN: 1003-2479. Tư liệu: Huỳnh Tâm.

Tháng 5 năm 1950. "Nhân dân Nhật báo Trung Quốc" (人民日报), bỗng loan tải "Tăng Tuyết Minh mất tích". Hoa Nam tạo ra một hồ sơ mới, giữa Hồ Quang (胡光) và Tăng Tuyết Minh (曾雪明), cho rằng họ đã chia tay trước đó 23 năm, bởi lúc này Hồ Quang thay tên đổi họ Hồ Chí Minh lên đường làm Chủ tịch nước Cộng hòa Dân chủ Việt Nam.

Sau năm 1954. Hồ Chí Minh chính thức cầm quyền tại Hà Nội, luôn phủ nhận mối quan hệ với

Tăng Tuyết Minh. Cho rằng không muốn giao tiếp thư từ hay mọi hình thức nào vì để tránh điệp viên nước ngoài chú ý.

Trái lại Hồ Chí Minh gửi thư cho bà Lâm Y Lan (林依兰), thư qua lại vẫn bình thường không có cản trở nào, còn tự do tình tự suy nghĩ sâu sắc về hạnh phúc và những từ ngữ quen thuộc "tình đồng chí cách mạng, và tình vợ chồng vĩnh cửu", cho thấy sự liên hệ gia đình giữa Hồ và Lâm tự nhiên. Lâm Y Lan (林依兰) ghi lại: "Tất nhiên hôn nhân Hồ-Tăng quy định theo thỏa thuận chính trị".

Năm 1930. Lâm Y Lan (林依兰) cũng do đảng lựa chọn hôn nhân, bằng những thỏa thuận, ngã giá với Hồ Quang và chấp nhận. Khi ấy tại Trung quốc đang trong thời kỳ khủng bố trắng, đặc biệt đối với Hồ Quang vào lúc này thể hiện lòng yêu Trung Quốc rất sôi động, nhờ Lâm Y Lan thôi thúc lòng yêu nước của Hồ. Từ đó đảng che chở Hồ Quang và kết hôn với nữ điệp viên đồng nghiệp.

Trước đó có những trao đổi, sắp xếp, tìm những tình báo Nữ trong Quân ủy Trung ương (CPC), sau đó báo cáo lên BCT/Tung ương. Nội vụ này, (CPC) trao công tác cho Trần Bá Đạt (陈伯达), Đào Chu (陶铸) thực thi. Đối tượng điệp viên Lâm Y Lan (林依兰) được chọn lập gia đình với Hồ Quang, điều kiện đảm bảo sự an toàn và bí mật cho đến ngày kết hôn, và tương lai của đôi vợ chồng Hồ-Lâm.

Buổi ban đầu, Lâm Y Lan (林依兰) sống với Hồ qua sinh hoạt mỗi ngày hai khuôn mặt, tuy nhiên vì công tác phải chăm sóc tỉ mỉ cho Hồ, trong cuộc sống khuyến khích Hồ lập sự nghiệp cách mạng mà quân giải phóng nhân dân Trung Quốc đang dang dở.

Ngoài ra Lâm Y Lan còn có bút hiệu dài thòn "Ngọc Lan Tây Rừng", sẽ nhốt Hồ Quang quanh quẩn trong rừng của khối tình yêu "thực giả", dù Hồ có bản lĩnh một gián điệp tài năng đến đâu, cũng phải đầu hàng trước nụ cười tuyệt diệu của má hồng.

Mao Trạch Đông chú ý rất nhiều về hạnh phúc của Hồ, ông đã từng yêu cầu người bạn Quảng Đông tên Đào Tế (陶際) gặp Trần Bá Đạt (陈伯达) cùng nhau sắp xếp cho Hồ một nơi chốn gối, và Mao Trạch Đông lập tức gọi Lâm Y Lan trao lệnh, tham gia vào "Văn phòng Hải ngoại" do Hồ lãnh đạo nay mai. [5]

Năm 1958. Đào Chu bí mật đến Hà Nội gặp Hồ Chí Minh trao đổi công tác "Văn phòng Hải ngoại". Hồ bày tỏ với Đào Chu, xin chỉ thị bí mật đưa Lâm Y Lan đến Hà Nội. Sau khi Đào Chu trở về Bắc Kinh, Quân ủy Trung ương (CPC) và Chủ tịch Mao Trạch Đông truyền đạt ý nghĩa, gửi đến cho Hồ Chí Minh: "Cá nhân tôi ủng hộ yêu cầu của bạn Hồ, tuy nhiên, mối quan hệ giữa hai nước có liên quan đến quốc thể, và không thể xem nhẹ được..." (个人而言, 我支持你的请求胡志明市

, 然而, 两国之间的关系涉及到双方, 不能掉以轻心...).

Chu Ân Lai cũng cho biết: "Chúng ta nên theo ý của Đảng Cộng sản Việt Nam, hãy đàm phán, nếu họ đồng ý chúng tôi không bao giờ làm trở ngại bạn". (我们应该是在越南共产党谈判的自由裁量权, 如果他们同意, 我们决不会做一个障碍)

Tuy nhiên, Bộ Chính trị (Bắc Bộ Phủ), và các nhà lãnh đạo đã họp, bình luận về Hồ Chí Minh, cho biết: Chính "Bác" đã công bố trước đảng và nhân dân. "Cha đẻ của cuộc cách mạng", "Độc thân vì sự nghiệp cách mạng", "Không bao giờ kết hôn với những người phụ nữ" và "Bác" cũng đã tự hào "Hồ Chí Minh quốc phụ độc thân" (国父胡志明无妻).

Nay "Bác Hồ" lắm lời nói dối đó sao? Có phải "Bác" vốn xây dựng tình yêu trên cơ sở mất tình khiết với những người đàn bà bí mật!

Những lời nói trên tác động đáng kể. Lê Duẩn phát biểu: "Một khi "Bác" phá vỡ lời hứa, có nghĩa là chúng tôi từ bỏ nguyên nhân thiêng liêng Giải phóng miền Nam, không chỉ gây bất lợi cho hình ảnh của "cha của dân tộc", thậm chí Đảng Cộng sản Việt Nam cũng sẽ mất uy tín kể từ đó, vì vậy, thà đổ lỗi cho tôi bất kính "Bác", không thể để người dân Việt Nam chửi rủa chúng tôi là kẻ phản bội!". [6]

Hồ Chí Minh thất vọng, ông phải vật lộn với nụ cười, đành để lại người vợ Lâm Y Lan của mình sống tại Quảng Châu, biết rằng Lâm Y Lan buồn bã. Ngày ấy, tuy Hồ và Lâm không chính thức sống chung và không ra mắt trước nhân dân Việt Nam, nhưng họ vẫn được tự do trong hướng bí mật, đó cũng là một kết quả hạnh phúc tốt đẹp nhất mà Hồ vẫn bên nhau với Lâm mỗi ngày.

智能林依兰-Điệp viên Lâm Y Lan. Nguồn: Hoa Nam. 文件: 黄心. [6]

Tư liệu của Ban nghiên cứu Quân ủy (CPC) thành phố Vũ Hán, lưu trữ hồ sơ "Vũ Hán dữ liệu lịch sử". Có một chương nói về Nông Thị Xuân (1932 - 1957), người vợ thứ ba của Hồ Chí Minh.

Ngày 20 tháng 7 năm 1954. Sau khi ký kết Hiệp định Geneva, Việt Nam chia thành hai quốc gia. Hòa bình trở lại Hà Nội, Hồ Chí Minh làm Chủ tịch nước Cộng hòa Dân chủ Việt Nam. Năm 1955 ông thăm viếng các trung tâm y tế sức khỏe và vệ sinh gặp cô gái miền núi "gia đình cách mạng". Sau đó Hồ Chí Minh đưa cô Xuân về Hà Nội phục vụ riêng cho mình, Nông Thị Xuân vốn cộng đồng dân tộc Nùng, chất phác tưởng rằng cuộc sống từ đây được êm ả. Thuở bấy giờ, Hồ Chí Minh đã 65 tuổi, lấy một đứa trẻ 22 tuổi. Mỗi lần phục vụ "Bác Hồ" cho cần vụ đến nhà số 66 Hàng Bông Nhuộm đưa Xuân về Bắc Bộ Phủ của "cha già dân tộc". Bỗng ngày 12 tháng 2 năm 1957. Bộ Công An báo tin chị Xuân gặp tai nạn ô tô đã chết gần Hồ Tây, Hà Nội.

农氏春胡志明. Nguồn: Hoa Nam

"Cha già dân tộc" cũng biết báo cáo láo, qua mặt nhân dân và đảng: "Hồ tôi, gặp cô Nông Thị Xuân ở Pắc Bó, tỉnh Cao Bằng từ tháng 7, chúng tôi ở chung đến tháng 3 năm 1941. Sau đó, cô Nông Thị Xuân cùng và em gái họ của Nông Thị Vàng, chuyển về Hà Nội vào năm 1950. [7]

Say này cô Nông Thị Xuân thụ thai, sinh một đứa con trai với Hồ, đặt tên là Nguyễn Tất Trung, chào đời vào cuối năm 1956. Ngoài ra Chính phủ còn cung cấp nhiều cô khác để "Bác" rộng tay quan hệ, và bảo vệ bí mật uy tín trước nhân dân "tôn sùng Hồ" đã được tạo ra xung quanh Hồ Chí Minh một vỏ bọc sắt nhung đen. bằng hình ảnh "cha đẻ của cuộc cách mạng" và "độc thân vì sự nghiệp cách mạng".

Năm 1957, Xuân đã bị giết chết, theo đơn đặt hàng của đảng Cộng Sản chủ yếu ngăn chặn chúng kết hôn. Hoa Nam có hai tài liệu mật nói về nội vụ Nông Thị Xuân chết "bất đắc kỳ tử", cả hai đều liên quan đến tai nạn xe ô-tô cố ý. Tài liệu đầu tiên điều tra những người ở bên "Bác": "Tìm mối quan hệ của Nông Thị Xuân, được biết hạnh phúc này không công khai thừa nhận bởi "Bác" và chính phủ, không đáp ứng nguyện vọng của Nông Thị Xuân, mong muốn được làm đệ nhất phu

nhân của Hồ và "mẹ già miền Bắc Việt Nam". Hồ Chí Minh và Đảng Cộng sản phản đối, xuất lệnh cho phép Bộ trưởng Công An Trần Quốc Hoàn loại bỏ cô Nông Thị Xuân. Do đó Trần Quốc Hoàn xem thường cô Xuân, đưa đến nhiều lần hăm hiếp rồi cuối cùng thủ tiêu, bằng cách tạo ra một vụ tai nạn xe, vụ án này che giấu được tội giết người, xem ra hợp lý, đối với người thường", nếu chuyên nghiệp Hoa Nam phá thói chính Hồ Chí Minh là thủ phạm.

Tài liệu thứ hai. "Bác" tính toán trước tai nạn xe hơi, để giết người của mình, đơn giản nói rằng cô Xuân chỉ bị va chạm xe rồi chết. Sau đó, các quan chức Đảng Cộng sản đã cố gắng xóa tất cả dấu vết của sự chú ý từ công chúng. Hồ sơ này kết luận "Hồ Chí Minh cho đến Trung Ương đảng đều dính chùm chặt chẽ với nhau vào nội vụ nghi án Nông Thị Xuân quá khủng khiếp trong lịch sử Đảng Cộng sản Việt Nam". Không biết bao giờ đảng "Bác" đưa vào chương trình giáo dục cho con em học để biết làm người Cộng sản huy hoàng. [8]

Nguyễn Tiên Sanh (阮先生) tiết lộ: Chính quyền Trung ương Hà Nội, trong đó có Hồ Chí Minh đã ra lệnh "thanh lý" cô Nông Thị Xuân (农氏春) chỉ vì Xuân mong muốn mở rộng quan hệ với quần chúng. Khi ấy đảng "Bác" muốn giữ vị trí tư tưởng "Hồ vĩ đại, suốt đời đóng góp cho cách mạng, gắn bó theo cuộc sống của mình". Do đó "Bác" từ chối bỏ qua, không bao giờ "xử lý" (处理) nội vụ tình lịch sử. Những ai đã tiếp cận với đảng "Bác", thấy rõ ràng những cố tình bóp méo sự thật và không bao giờ tôn trọng luật pháp, bởi "Bác" đảng là kẻ gian lận trước nhân dân làm chủ, đứng trên luật pháp, nhân dân không được quyền trị đảng, Hồ Chí Minh tiêu biểu sự "khởi nguồn" bất chính ấy, đến những nhân vật trong đảng sau này lấy "Bác" noi gương, lập ra kỷ cương vô pháp luật trên đầu dân tộc Việt Nam.

Trung ương đảng đề nghị "Bác" nên có một chút chần gối nhẹ để điều chỉnh sinh lý cần thiết, có thể duy trì sức khỏe và thể chất, tinh thần lâu dài, nhưng không được lố bịch. Tháng sau có cuộc bầu cử, Hồ Chí Minh đến đơn vị Thanh Hóa. "Bác" bỗng hợp ý, vui mừng trước sự xuất hiện một nữ cán bộ trẻ đẹp có tên Nguyễn Thị Phương Mai (阮氏芳梅). Sau khi gặp gỡ lần đầu, "Bác" điều về Hà Nội, tung hoành theo kiểu phục vụ xã hội chủ nghĩa. Hồ Chí Minh đề nghị hứa hôn với Nguyễn Thị Phương Mai (阮氏芳梅), nhưng nàng ra một điều kiện là phải "chính đáng", "đường đường chính chính" (堂堂皇皇) xin đám cưới công khai. Hồ Chí Minh triệu tập trung ương đảng mở một phiên họp đặc biệt xem xét hạnh phúc cho "Bác", các đồng chí của "Bác" không chấp nhận sự công khai cuộc hôn nhân này, bởi "Bác" là một sản phẩm "huyền thoại", công phu, mất nhiều thập niên của Hoa Nam mới xây dựng được nên hình "Bác". Nay "Bác" có thái độ bắt bí đảng, "Bác" vì gái dự định phải sạch danh tiếng chính trị "cha già dân tộc", bỗng chốc đảng thất vọng, vì lẽ làng xây dựng "Bác" trên bãi cát, nay đã thấy rõ những bất lợi cho toàn đảng, bởi hình ảnh xấu xa của "Bác" làm nghiêng ngả tiến trình của đảng, toàn đảng không thể chấp nhận hành động này xin "Bác" hủy bỏ cuộc hôn nhân! Và cuối cùng toàn đảng quyết định để cho "Bác Hồ" sống chung với Nguyễn Thị Phương Mai (阮氏芳梅) ngoài hôn nhân.

Nguyễn Thị Phương Mai (阮氏芳梅) trở thành phu nhân (夫人) của "Bác Hồ Chí Minh" (胡志明). Nguồn: Tân Hoa Xã.

Hồ Chí Minh đã kết hôn theo diện không giá thú với Nguyễn Thị Phương Mai (阮氏芳梅). Có thể nói bất hợp pháp và nghiêm cấm không được công bố trước nhân dân toàn quốc, một cách giải quyết tốt, thế nhưng BCT/Trung ương vẫn chưa an lòng, bởi Nguyễn Thị Phương Mai (阮氏芳梅) gần "Bác" không gần đảng. Tại sao Trung ương đảng lại lo sợ Nguyễn Thị Phương Mai (阮氏芳梅) như thế. Phải sợ, một ngày nào đó "Bác" trắng trở, tuyên bố trước nhân dân toàn quốc và thế giới, Nguyễn Thị Phương Mai là phu nhân của Hồ Chí Minh (胡志明夫人). Tất nhiên biện chứng của Duẩn, Thọ, Đồng, Chinh, Giáp cho đây là quá độ, thái quá trong chính trị xã hội chủ nghĩa Việt Nam. Nhưng sau này, Nguyễn Thị Phương Mai (阮氏芳梅) cũng đã được nâng cấp hưởng phúc lợi tương ứng vị trí "Hồ phu nhân", cho nên nội vụ của "Bác" hết lưạ, tuy vẫn còn âm thầm. Thứ trưởng Bộ Cựu Chiến Binh là người cung cấp phúc lợi cho "Hồ phu nhân", nhưng không rõ vì lý do nào có ca bổng lộc đặc biệt không số.

Theo hồ sơ của Hoa Nam: Vào mùa xuân 1959 "Bác" cùng Nguyễn Thị Phương Mai (阮氏芳梅) trao đổi quyền lợi gia đình. Hôm sau Hồ Chí Minh đụng chạm với những đồng chí lãnh đạo đảng, họ dự định đưa Hồ về vị trí "giáo dân" (俗人) Cộng sản. Hồ lấy lại uy tín nhờ câu nói thông minh: "Cuộc hôn nhân này chỉ giải quyết nhu cầu sinh lý, tại sao quý đồng chí không tôn trọng quyết định chung". Nhưng toàn đảng không muốn người lãnh đạo nhà nước sống hạnh phúc như cặp vợ chồng bình thường. Nay toàn đảng mới biết đã leo lên lưng con cọp Hồ, toàn đảng không chào thua "Bác" cho nên thi nhau, cố tình vẽ chân dung, xây dựng "huyền thoại Hồ Chí Minh", và luôn luôn rao giảng. Cách tránh của đảng quá hữu hiệu chặn được gió Hồ leo thanh tình dục, và công bố lớn tiếng: "Đời "Bác" độc thân, hy sinh cho công cuộc cách mạng giải phóng dân tộc".

Nói về tuyên truyền tư tưởng của "Bác", tự quảng bá "huyền thoại" của mình, vận dụng tiếp thị

sùng bái cá nhân. Hồ Chí Minh luôn luôn làm nổi bật mình và lạm dụng quá đáng, có lúc đưa đến ám ảnh cùng cực cho những nhà lãnh đạo Trung ương đảng. Hồ cố tình gieo giống sạo, lừa đảo ra khắp mọi nơi, cho rằng "Hồ Chí Minh thần thánh". Hoa Nam thừa dịp bốc thơm, khuếch đại, có hàng ngàn người khen ngợi "Việt Nam có Hồ Chí Minh". Ngoài ra, còn khuếch đại "Hồ Chí Minh hoàn thiện" và "Bác Hồ tiếp cận với thế giới bên ngoài".

Hồ còn khoe khoang, tự viết "huyền thoại" của mình qua nhiều bút hiệu khác nhau, như đã thấy văn bản tiểu sử "hoạt động cách mạng trong quá trình của Chủ tịch Hồ" và Hồ bom một phát thành cổ sử (故事) Việt Nam. "Những mẫu chuyện về đời hoạt động của Hồ chủ tịch", dưới bút danh Trần Trung Quốc (陈民先-Trần Dân Tiên), và một cuốn sách khác "Vừa đi đường vừa kể chuyện" (边走边说), tự truyện của T. Lan. Từ (T) trong văn bản chữ cái Latin ý nghĩa "Thương" viết tắt, và "Thương" Lâm Y Lan (智能林依兰).

Sách tiểu sử nổi tiếng phải có nội dung chân thực, viết để đánh bóng mình không khác nào kẻ ấu muốn nhẩy lều tự tử, đã phổ biến rồi không thể tránh khỏi đàm tiếu, phê phán của người đọc, và đánh dấu tên thật của mình bằng một vết nhơ như vết trong câu chuyện viết sự kiện vô trách nhiệm. Người viết tự truyện rao giảng bừa bãi những điều mê hoặc, mị dân. Trần Dân Tiên (陈民先) chỉ còn cách tàng hình. "Bác" cũng tương tự Trần Dân Tiên hãy chôn quách cái xác thối đi, vì nó phá banh ngân sách quốc gia.

Chúng ta hãy nhìn thật kỹ vào Trần Dân Tiên (陈民先), y tự thổi phồng, tại trang chủ của cuốn sách:

"Nhiều nhà văn, nhà báo Việt Nam và ngoại quốc muốn viết tiểu sử của vị Chủ tịch nước Việt Nam Dân chủ Cộng hòa, nhưng mãi đến nay, chưa có người nào thành công. Nguyên nhân rất giản đơn: Chủ tịch Hồ Chí Minh không muốn nhắc lại thân thế của mình".

(许多作家, 记者越南和外国传记越南民主共和国总统, 但到现在为止, 没有任何成功的人. 原因很简单: 国家主席胡志明并不想重申, 他的身体.....).

Tiếp theo, cụ thể nhất Hồ Chí Minh tự tách biệt, khen mình hơn cả mọi người:

"Chủ tịch của chúng ta, với đức khiêm tốn nhường ấy và đương lúc bề bộn bao nhiêu công việc, làm sao có thể kể lại cho tôi nghe bình sinh của Người được?"

(我们的主席, 谦虚, 给他的时候, 有多少工作必须要做, 你怎么能告诉我, 一般人的生活...)

Trong lời bạt của cuốn sách do nhà xuất bản Sự Thật. Hà Nội chỉnh sửa, đã viết:

"... kinh nghiệm anh hùng, đầy hy sinh khó khăn, rất cao quý và cuộc sống phong phú, ông Hồ

đã đề ra vô cùng tươi sáng đạo đức cách mạng tuyệt vời, cho sự nghiệp cách mạng của nhân dân ta và nhân dân thế giới ví dụ về cuộc sống... đầy đủ đóng góp của ông".

(..... 经历过英勇，充满艰苦牺牲，无比高尚与丰富的一生，胡主席已树立一个无限光明美好的革命道德，为我国人民与世界人民的革命事业贡献整整一生的榜样...)

Nhà Xuất Bản Sự Thật của Trung ương đảng Cộng sản Việt Nam, đương nhiên trình bày cuốn sách của "Bác" phải kỹ lưỡng, và chính đảng "Bác" công bố, phát hành. Họ không biết rằng nguồn gốc của cuốn sách và tác giả là gì? Nếu tác giả của cuốn sách chỉ là một bình thường Trần Dân Tiên (陈民先) hay T. Lan, chắc chắn là không xuất bản. Không những cuốn sách này xuất bản trong nước. Nhà xuất bản Ngoại ngữ Hà Nội (出版社) dịch cuốn sách này, xuất bản rồi đem ra hải ngoại phát hành.

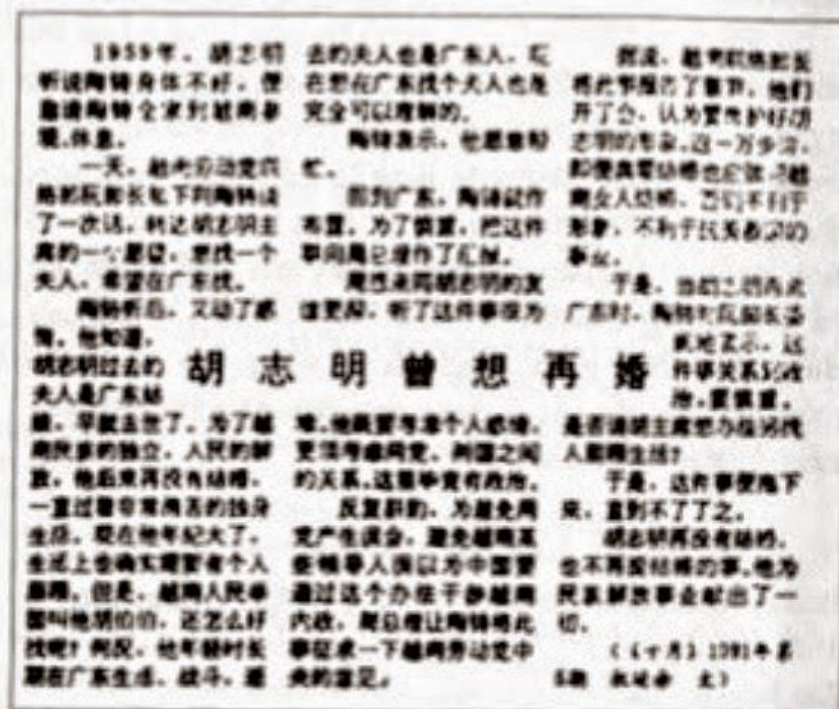
Hành vi này là của trung tâm đầu não Hồ Chí Minh thực hiện, do sự sùng bái, mê tín, dị đoan của Việt Cộng không còn nhân cách, sự thần thánh hóa Hồ Chí Minh, chỉ để đánh lừa nhân dân Việt Nam, và gây nhầm lẫn dư luận thế giới hiểu một chiều trong cuộc chiến tranh Việt Nam.

Hồ Chí Minh chỉ là một người bình thường, ông đã kết hôn nhiều người phụ nữ trẻ em, và thậm chí một vài người vợ hoặc người yêu. Đó là 50 năm trước, thường tình trong xã hội Việt Nam là như thế. Tuy nhiên, "Hồ" tham lam quá độ, muốn làm một lúc "cha già dân tộc", "anh hùng dân tộc", "lãnh tụ Đông Dương", "siêu nhân" (超人), và "hưởng thụ sinh lý vô tận". Thực tế khả năng của "Bác" bình thường, nếu không có Mao Trạch Đông hẳn nhiên đòi Hồ đã khác, nếu hoạt động theo đường hướng văn hóa chính trị dân chủ đa nguyên không cho phép Hồ thực hiện hành động vô đạo đức như trên. Ông còn sai quấy không thực thà với nhân dân, che giấu thân phận, tình cảm quan hệ phụ nữ bừa bãi, ông muốn hưởng tất cả nhưng đôi chân sẵn sàng chạy trốn tránh trách nhiệm của một người chồng, người cha, và thậm chí tàn nhẫn giết vợ.

Điệp viên Lâm Y Lan (智能林依兰) ghi lại trong sổ tay: "Hồ tuyên bố: "Vi cách mạng, sống độc thân không kết hôn". Từ khi ấy tôi lấy quyết định xa Hồ Chí Minh, bởi Hồ mất trí, những ai mới nghe lời của Hồ, tưởng rằng minh triết, nào ai có biết, cả đời Hồ một vũng bùn lầy lội, Hồ khó rửa sạch quá khứ! Theo tôi Hồ không cần phải giả đạo đức, hay bề mặt giả khắc khổ để tự phủ nhận sự thật của mình, con người Hồ đã như thế không thể quay lưng lại với đời sống tự nhiên, đối với quan hệ tình dục mạnh mẽ sẽ làm loạn, bại "thuần phong mỹ tục". Nếu một ngày nào đó hậu quả đến, nhân dân Việt Nam khám phá không phải là "cha già dân tộc" mà "cha già lừa đảo" một người Hán, tất cả mọi người sẽ gạt bỏ Hồ sang một bên lề đường và từ chối loại cận bã chế độ độc trị! [9]

Sử gia William J. Duiker viết bài "Hồ Chí Minh lập gia đình tại Quảng Đông" loan tải năm 1959.

胡志明在广东结婚 (William J. Duike)

每周报告处,1991 年 1 圣,发表在吉林,中国

Trước đó Tuần Báo Văn, số thánh 1 năm 1991, loan tải "Hồ Chí Minh muốn tái hôn" Cát Lâm, Trung Quốc. Tiếp theo Nguyệt san Phụng sự viết bài "Hồ Chí Minh mời Đào Chú thăm viếng Việt Nam" xuất bản tại Arizona số ra ngày 15 tháng 10 năm 1996.

Ngày 09 tháng 2 năm 2005, Huỳnh Thị Thanh Xuân, QN-ĐN tố cáo Lừa Gặp Bác Hồ Tôi Bị Mất Trinh:

Tôi đã sớm giác ngộ cách mạng, đã tham gia làm giao liên hợp pháp cho Thành uỷ, Biệt động thành Đà Nẵng và Huyện uỷ Điện Bàn, Đại Lộc. Cho đến khi lên chiến khu, tôi được ba tôi và các chú trong cơ quan dạy bảo thêm về tiểu sử của "Bác Hồ" - nhà ái quốc vĩ đại của dân tộc ta. Phải lúc bấy giờ "Bác" như là thần thánh trong đầu tôi. Trước khi tôi ra miền Bắc, ba mẹ tôi ôm tôi ngồi trên chõng tre căn dặn : "Con ơi, ra đến miền Bắc nếu được gặp Bác Hồ, con nói ba mẹ và gia đình mình cũng như các cô chú trong cơ quan gửi lời thăm sức khoẻ của Bác. Con phải cố gắng học thật tốt để sau này về phụng sự quê hương nghe con". Lúc đó tôi chỉ biết im lặng.

Thật là vinh dự biết bao cho bản thân, gia đình và quê hương chúng tôi, tôi có tên trong danh sách gặp Bác Hồ. Đó là lúc 17 giờ ngày 30/08/1964. Sau khi ăn cơm chiều về có lệnh tập trung, bác Tố-Hữu, người phụ trách chung, nói: "Các cháu có danh sách sau đây ở lại cùng với anh Hanh phụ trách đội thiếu niên tiền phong". Bác Hữu đọc : "... Lập, Lộc, Dung (con bác Nguyễn

Hữu Thọ), Đệ, Hoà (Khánh Hoà), Độ, Đâu và Thanh, Kiến (QNĐN)". Bác Hữu nói: "Các cháu chuẩn bị tư trang, sau 20 phút tập trung lên xe và được đi gặp Bác Hồ". Nghe vậy, tất cả chúng tôi có tên trong danh sách reo ầm cả lên làm vang dội cả phòng. Trong lòng ai nấy đều phấn khởi chạy về phòng thay áo quần, quàng khăn đỏ, chải đầu tóc gọn gàng rồi chạy xuống cầu thang (lúc đó chúng tôi ở tầng 3 nhà A1 của Trường hành chính Hà Nội). Xuống khỏi cầu thang chúng tôi thấy có 4 xe đậu trước cửa, 2 xe Vônga - 1 xe màu đen, 1 xe màu cà phê sữa - và 2 xe com măng ca màu rêu. Tôi nhanh chân nhảy lên chiếc xe Vônga ở gần cùng với Ba Đen và anh Hanh phụ trách. Đoàn chúng tôi gồm 16 người lên xe đầy đủ. Chiếc xe từ từ lăn bánh rẽ tay trái đến cầu Giấy đi thẳng đường đê Bưởi rồi rẽ phải vào đường Hoàng Hoa Thám, đến đường Hùng Vương chạy từ từ và dừng lại. Một chú công an mở cổng và đoàn chúng tôi đi bộ vào dọc theo con đường rải đá sỏi nhỏ, hai bên trồng nhiều cây cảnh đều và gọn đẹp.

Gần đến nhà khách, chúng tôi thấy xuất hiện ông già mặc bộ đồ kaki màu xám với đôi dép cao su đen đang từ từ đi ra nở nụ cười phúc hậu. Bỗng anh Hanh và tất cả chúng tôi reo lên: "Bác Hồ !" rồi thi nhau chạy đến ôm chầm lấy Bác. Chúng tôi tranh nhau ôm chặt lấy Bác, còn Bác thì xoa đầu và vỗ lưng chúng tôi rồi Bác dẫn chúng tôi cùng đi vào nhà và bước lên cầu thang tầng 2. Chúng tôi ríu rít như đàn chim được tự về tổ ấm. Lên khỏi cầu thang rẽ tay phải đi vào phòng họp mặt, lúc đó chúng tôi và các chú, các bác đi cùng với Bác ngồi vào từng ghế quay quần xung quanh chiếc bàn lớn. Câu đầu tiên Bác nói: "Dân chỗ gò có mặt đây không ?" (ý nói vui người dân QNĐN). Bạn Dung ngồi gần chộc nách và nói "có ạ". Bác nói tiếp: "Dân dưa cải mắm cái có không ?" (ý nói chỉ người địa phương Quảng Ngãi), tất cả chỉ qua phía Ba Đen (người dân tộc Tây Nguyên) Ba-Đen nói "có ạ". Bác lại nói: "Dân đầu gấu (đầu gối chân) có không ?" (ý nói người quê ở Phú Yên, Khánh Hòa, Bình Thuận). Tất cả chúng tôi rất khó chịu với sự giả tiếng và hỏi một cách kỳ cục của Bác, Sau đó Bác chỉ qua phía bạn Hòa, rồi Bác nói tiếp: "Các cháu ăn mịch chính ích ích thôi nghe" (ý nói quê ở Nam Bộ). Tất cả lại chúng tôi lại không biết Bác nói gì nữa, sao bác đùa dỡ quá vậy, những gì tôi học được về Bác khi còn ở miền Nam hoàn toàn ngược lại khi tôi gặp con người bác thật sự.

Bác nói: "Hôm nay là ngày vui mà Bác cháu chúng ta gặp nhau như vậy chúng ta lại hát bài Kết đoàn". Bác vẫy tay bắt nhịp cùng chúng tôi, hội trường lúc này ngày càng tươi vui náo nhiệt. "Kết đoàn chúng ta là sức mạnh, kết đoàn chúng ta là sắt gang ...". Khi mà chúng tôi say sưa hát thì bác đi bóp vai những đứa con gái, tới chỗ tôi thì bác không những xoa lưng tôi mà bác còn để cho bàn tay đi xuống hai bờ hông của tôi xoa xoa bóp bóp làm cho tôi thấy rất là khó chịu, nhưng tôi không dám lên tiếng đành đứng yên chịu thôi. Trước mắt chúng tôi là bánh cức chó và kẹo bột cám ngào đường và nước chè xanh mà Bác cho dọn sẵn. Bác nói: "Mời các cháu cùng ăn với các bác cho vui". Nói xong, Bác giới thiệu với chúng tôi: "Bác là Hồ Chí Minh, còn đây là bác Phạm Văn Đồng, người dưa cải đấy! Và đây là bác Trường Chinh, bác Võ Nguyên Giáp, bác Lê Thanh Nghị, các bác ở Bộ Chính Trị hôm nay cũng có mặt với các cháu". Bác đang nói thì thấy

một ông già từ từ đi vào, miệng cười, vừa đi vừa vỗ tay, Bác Hồ giới thiệu luôn: "Đây là bác Tôn của các cháu", cả phòng lại vỗ tay một lần nữa. Bác đi đến từng người trong chúng tôi và ôm hôn mỗi người một cái.

Đến lượt tôi được Bác hôn vào môi tôi một cách say đắm lưỡi của bác còn thò vào miệng tôi ngoáy ngoáy, ngay lập tức tôi nhồm dậy và né khuôn mặt tôi qua một bên. Lúc này tôi muốn nói về tình cảm gia đình tôi, quê hương tôi với Bác nhưng bàn tay của bác không chịu dừng lại sau bờ mông của tôi, còn tôi thì nghẹn ngào và mắc cỡ, rồi Bác lướt qua bên cạnh. Tự dưng tôi chảy nước mắt, tôi thấy Bác Hồ này có gì kỳ cục quá không giống như bác hồ mà chúng tôi học được trong miền Nam ... Bác nói: "Bây giờ có cháu nào đứng lên hát cho các chú và các bác ở đây nghe một bài nào?". Lúc này các bạn nhìn lẫn nhau vì đột ngột quá và thấy mắc cỡ không ai chuẩn bị kịp. Sau đó, anh Hanh chỉ Dung hát một bài. Bạn Dung hát: "Ngày con mới ra miền Bắc con còn bé xíu như là cái hạt tiêu ...", hát xong Dung nhận được một tràng vỗ tay khích lệ. Đến bạn Hòa mạnh dạn đứng lên hát bài: "Vui hợp mặt. Từ ngàn phương về đây cùng nhau đoàn kết cùng đi tới tương lai ...", lại một tràng vỗ tay khích lệ nữa vang lên.

Sau đó Bác nói: "Bác đại diện các chú ở đây căn dặn các cháu mấy điều. Bác biết các cháu ngồi đây là ở khắp các địa phương của miền Nam, Bác muốn gặp tất cả các cháu cũng như gia đình của các cháu và toàn thể đồng bào miền Nam song điều kiện chưa cho phép, đất nước đang bị chia cắt nhưng các cháu tin tưởng một ngày không xa Tổ Quốc ta được thống nhất, gia đình chúng ta được sum họp, Bác sẽ có điều kiện đi thăm hỏi. Các cháu viết thư hoặc nhắn tin cho gia đình là Bác và các chú ở đây gửi lời thăm gia đình và bạn bè các cháu ở miền Nam". Một tràng vỗ tay nữa lại vang lên trong không khí trang nghiêm và ấm cúng. Bác Hồ nói tiếp: "Các cháu đã ra đến miền Bắc xã hội chủ nghĩa rồi đấy. Bác mong các cháu ngoan, học giỏi để xứng đáng là cháu ngoan của Bác. Các cháu là những "hạt giống đỏ" của đồng bào miền Nam gửi ra đây học tập cho nên phải làm sao cho xứng đáng với lòng mong mỏi đó. Bác chúc các cháu ngoan, khỏe, vui và học tập thật giỏi".

Nói xong, Bác Hồ quay qua bên cạnh hỏi : "Các chú có ý kiến chi không ?" (ý hỏi ý kiến các bác trong Bộ Chính trị có mặt lúc đó). Các bác đều không nói thêm và tán thành ý kiến với Bác. Bác nói tiếp: "Bây giờ các cháu xuống dưới xem phim". Chúng tôi đứng lên và đi xuống với Bác, bạn thì đi cạnh bác Tôn, bạn thì đi cạnh bác. Vào phòng chiếu phim ở tầng 1, Bác "chiêu đãi" bộ phim thiếu nhi miền Nam đánh Mỹ (phim hoạt hình). Lúc đó tự nhiên tôi thấy vinh dự đến lạ kỳ, một niềm vui khó tả, Bác Hồ ngồi cạnh tôi bác ôm chặt tôi, một tay choàng qua vai tôi và xoa xoa lên ngực tôi bộ ngực mới lớn của một cô gái miền Nam.

Khi đèn phòng bật sáng Bác hỏi về gia đình tôi và cuộc hành trình của tôi đi bộ vượt Trường Sơn hơn 3 tháng như thế nào kể cho Bác nghe. Bác xoa đầu và hôn lên trán tôi hai cái rất lâu, tôi nhớ rất kỹ, tôi kể sơ về hoạt động giao liên của tôi cho Bác nghe và nhớ đến lời căn dặn của ba mẹ

tôi cùng các chú trong cơ quan, ba tôi ở chiến khu Đại Lộc QNĐN thế nào. Ngồi một lúc, Bác đi qua bên con Hoa, Con Lan và tôi thấy bàn tay của bác cũng không bao giờ chịu làm biếng.

Đêm hôm đó tôi được một chị thư ký của bác nói nhỏ cho tôi biết là tôi hân hạnh được bác muốn cho gặp riêng bác, có những chuyện bác muốn hỏi tôi nhưng vì sáng nay đông quá bác không tiện. Khi tôi cùng chị Nhàn đi tới chỗ Bác ở thì tôi được chị Nhàn dẫn đi tắm rửa sạch sẽ và chị Nhàn nhìn tôi trong đôi mắt u buồn và tội nghiệp. Tôi được chị Nhàn dẫn đi qua một hành lang, và tới phòng ngủ của bác, chị Nhàn gõ cửa 3 tiếng cánh cửa mở ra, chị Nhàn bảo tôi đi vào và chị xoay lưng bỏ đi. Khi tôi vào, Bác ôm chầm lấy tôi hôn môi tôi, hai tay bác xoa nắn khắp người tôi, Bác bóp 2 bờ ngực nhỏ của tôi, bác bóp mông tôi, bác bồng tôi lên thiêu thào vào trong tai tôi:

– Để bác cấy hạt giống đỏ cho cháu, cháu mang về miền Nam cho bác nhé.

Bác bồng tôi lên giường hai tay bác đè tôi ra và lột áo quần tôi, Bác như một con cạp đói mồi. Sau một hồi kháng cự tôi biết mình không thể nào làm gì hơn nên đành nằm xui tay ... Hai hàng lệ một cô gái miền Nam vừa tròn 15 tuổi đã bị bác cướp đi mất cái trong trắng.

Những đêm sau mấy đứa con gái khác cũng được dẫn đi như tôi, tôi biết là chuyện gì sẽ xảy ra với chúng, nhưng chúng tôi không ai dám nói với ai lời nào. Và qua cái chết của con Lành và con Hòa thì những ngày sau đó chúng tôi sống trong hoang mang và sợ sệt không biết là khi nào tới phiên của mình.

Cho đến khi thống nhất nước nhà, ba mẹ tôi không còn nữa, đã hy sinh cho độc lập dân tộc song họ hàng tôi vẫn vui lòng bởi vì tôi đã thay mặt gia đình và các cô chú trong cơ quan cũng như bạn bè tôi được vinh dự gặp Bác Hồ. Nhưng có ai biết được rằng sau cái gọi là vinh danh gặp bác Hồ là chuyện gì xảy ra đâu. Kể cả chồng tôi khi hỏi tới trình tiết của tôi, tôi cũng không dám nói vì anh ấy là một đảng viên cao cấp là một người lãnh đạo của tỉnh QNĐN. Tôi chỉ nói là khi đi công tác tôi bị bọn nguy quân bắt tôi và hãm hiếp tôi, chứ làm sao tôi dám nói tôi bị hãm hiếp lúc mới 15 tuổi và bị hãm hiếp ngay phủ chủ tịch và chính là "Bác Hồ" hãm hiếp tôi cho chồng tôi nghe.

Bây giờ ngồi đây tự điểm mặt lại trong số chúng tôi được vinh dự gặp Bác Hồ hơn 40 năm trước đây, chúng tôi đều trưởng thành, ngồi ngậm ngùi nhớ lại những đứa bỏ xác lại trong phủ chủ tịch và không bao giờ về lại được miền Nam. Tự nghĩ lại, chúng tôi thấy rất thấm thía lời Bác Hồ đã dạy: "Bác sẽ cấy những hạt giống đỏ của của bác cho đồng bào miền Nam".

Năm 1964, tôi được cơ quan và Mặt trận dân tộc giải phóng miền Nam cho ra miền Bắc học văn hoá, đi bộ trên 3 tháng vượt Trường Sơn ra Hà Nội. Trường Hành Chính gần Cầu Giấy, Hà Nội là nơi đón tiếp chúng tôi đầu tiên. Năm đó tôi mới 15 tuổi. Bởi vì sống trong vùng tạm chiếm của Mỹ-Diệm nên hiểu biết của tôi về Bác Hồ rất chi là ít ỏi.

Huỳnh Thị Thanh Xuân Quảng Nam-Đà Nẵng.

Đau lòng tôi muốn khóc

Đất nước Việt Nam trải qua sự cai trị của đảng Hồ, đã 74 năm (1940-2014), ai cũng có thể thấy được rằng: Cơ chế nhà nước Cộng sản độc trị, đất nước không có dân chủ, nhân quyền, tự do ngôn luận, báo chí, xã hội dân sự và tín ngưỡng, từ khi có Hồ Chí Minh cho đến nay, thử hỏi đất nước Việt Nam đã có nhân quyền chưa, bởi công chúng không có quyền giám sát đảng, không được nêu lên ý kiến xây dựng chính phủ, nhà nước hay quan chức, nếu dân đứng vào là ở tù. Đảng "Bác" được quyền đi ngoài vòng pháp luật, không theo quy định nào, hành động tùy tiện, không chấp nhận những lời phản biện của người dân và không bị một trừng phạt nào trước pháp luật, quan chức đảng nhà nước cộng sản có quyền trảm trước tấu sau, nói chung đảng Cộng sản chỉ đem lại cho dân tộc này, tràn trề bất hạnh và thảm họa mất chủ quyền !

Huỳnh Tâm

Tham khảo:

[1] 胡志明妻子林依兰照片 搜狗百科 Báo Thiết Huyết (铁血)

http://bbs.tiexue.net/post_6863258_1.html

[2] Zhuang (trước đây là Tongzu, Zhuang ngôn ngữ: Bouxcuengh), là dân tộc thiểu số đông dân nhất của Trung Quốc, một Baiyue bộ lạc cổ xưa, chủ yếu ở khu tự trị "Choang" Quảng Tây, Vân Nam, Quảng Đông và các tỉnh Quý Châu. Và Buyi, theo Đại dân tộc của Việt Nam, Nùng, nhiệt theo ngôn ngữ dân tộc và văn hóa rất giống nhau, và kêu gọi mọi người Liao.

"壮族" (旧称僮族, 壮文:Bouxcuengh), 是中国人口最多的少数民族, 为古代百越族的一支, 主要分布在广西壮族自治区, 云南, 广东和贵州等省区. 与布依族, 越南的岱依族、依族, 热依族语言文化很相似, 并称为僚人.

[3] (胡志明市有四个正式妻子, 以及一些其他的情人).

[4] "快乐达人" 企业放手妻子经营, 换得两人良好互动.

<http://www.vn163.com/art/ls/200902/2402.html>

[5] <http://findbook.tw/book/9789881553157/basic>

[6] http://news.xinhuanet.com/theory/2009-06/01/content_11458761_1.htm

[7] Ban nghiên cứu Quân ủy (CPC) thành phố Vũ Hán xuất bản "Vũ Hán dữ liệu lịch sử". Xuất bản, ISBN: ISSN 1004-1737. (一旦"叔叔"背弃的诺言, 就意味着我们放弃了南方解放的神圣事业, 不仅有损形象"父亲的国家", 甚至是越南共产党它也将自此扫地, 所以我宁愿怪, 仇恨, "叔叔", 而不是越南的人", 我们都唾骂的叛徒")

[8] (我 (何), 遇到了她的吃豆柏氏农轩, 高平省的七月, 我们 1941 年 3 月共同随后她依氏襍农氏与他的姐姐和一个弟弟金他们的孩子, 搬到了河内, 1950 年).

[9] Tài liệu 1 -(依氏轩的关系, 很高兴知道这不是公开承认"叔叔", 而政府并没有满足农氏轩的期望期望是湖和第一夫人"的母亲老北越南."胡志明和共产党反对, 作出一项命令, 公安镇国寺的还氏襍农部长删除了她. 镇国寺的还轩多次强奸她, 然后杀死, 受包庇罪, 在这里看到了车祸).

Tài liệu 2 - ("大叔"有预谋的车祸, 她的谋杀, 她只是说, 只有春节车祸而死. 然后, 共产党官员试图从公众消除人们关注的历史. 此配置文件的结论是, "胡志明坚持党的中心束紧紧越南共产党的外来可疑依氏轩可怕的历史).

[10] Hồ Chí Minh ngày nay góa vợ, thề rằng không bao giờ biết đến phụ nữ. (在我看来,他们不需要承担道德和肤浅严峻的自我否定她,人们喜欢何没有得到回到自然的生活,对性强,但障碍不能打败的生活习惯.如果哪天后果,越南人民探索而不是 "民族之父", 是汉族人,每个人都会放下!).

